

VOS
en
Haas

Feestboek

Sylvia Vanden Heede
met tekeningen van
Thé Tjong-Khing

www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2018

Vormgeving: Studio Lannoo

D/2018/45/342

NUR 273/281/282

978 94 014 5017 1

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De nacht is bijna voorbij. Straks komt de zon op.
Dan is het **bedtijd** voor Uil. Maar Uil gaat nog niet naar bed.
Hij is druk in de weer.
Heel zijn boom moet aan kant.
De vloer gedweild. De ruiten gelapt.
Alles afgestoft en **netjes**.

Want **Piep** komt op bezoek! Met Tok en Iek!
Uil heeft broodjes besteld.
Verse, knapperige broodjes
met kaas en ham.
Hij zet thee en koffie.
Er is ook een grote kan sap.
Straks zijn ze er! Dan is het **feest**.

'Vandaag komen Piep en Tok en Iek naar het bos', zegt Vos tegen Haas.
Ze zitten aan het ontbijt. Vos tikt op zijn eitje.

'Weet je nog dat Piep **piep** zei en geen tok?' lacht Haas.

'Hij was klein en geel. Net Iek.'

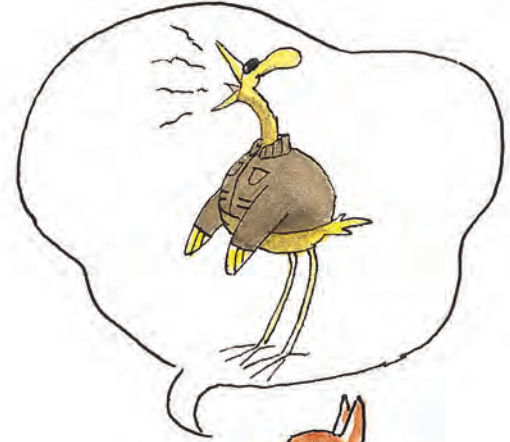
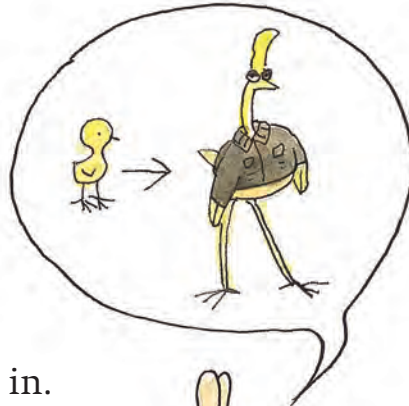
'Iek is al lang niet klein meer', zegt Vos.

'Klopt', zegt Haas. 'Hij is een echt **haantje**.

Met zijn jekker en zijn vetkuif!'

'Hij kraait nog steeds **te vaak en te luid**',
moppert Vos.

Dat is wel waar, maar
Haas vindt het niet erg.

Ze denkt aan **VROEGER**.
Piep was de wijde wereld in.
En Uil miste hem zo.
Toen kwam er een pakje
met de post.
In het pak zat een **ei**.
Uit dat ei kwam Iek.

Ach, het is allemaal zo lang geleden!

'De tijd vliegt!' zucht Haas.

'**Waarheen** dan?' vraagt Vos en hij kijkt
naar de lucht.

Maar dat is natuurlijk een grapje!

Ping Wing poetst het hok.

Daar komt Ever.

‘Is het **feest** al aan de gang?’ wil hij weten.

‘Nog lang niet!’ roept Ping Wing.

‘En gelukkig maar, want het is hier een **bende**.’

Ze gooit een emmer leeg bij de voordeur.

Om haar kop zit een doek geknoopt. Haar witte schortje zit vol vieze vegen.

‘Ik dacht: ze zullen vast het hok willen zien. Dat was eerst van hen.

Zij woonden er. Voor ze naar de stad verhuisden, bedoel ik.

Maar nu moet ik weer aan het werk. Ik heb **geen tijd** voor praatjes.’

En Ping Wing slaat de deur voor Ever dicht.

Ping Ping staat bij het hek.
Hij kijkt op zijn zakhorloge.

‘Hm’, zegt hij.

Hij had afgesproken met Rob en Bever om
twaalf uur.

En het is al vijf voor twaalf!

Ping Ping hoort een zacht gepiep in de verte.

Dat zal **Rob** zijn! Rob met het bad van **Meermin!**

Het gepiep komt dichterbij. Rob mag de wieltjes van het bad wel eens smeren.

En kijk, daar is **Bever** ook al! Hij draagt planken onder zijn arm.

‘Hoedendag!’ roept hij vrolijk. En hij zwaait.

‘Hoi hoi’, lacht Rob. ‘Ik heb alles bij me.

Ballonnen. Wimpels. Lampions.

Ze gaan weg voor een prikje.

ZO goedkoop krijg je ze nooit meer.’

Ping Ping trekt zijn portemonnee tevoorschijn.
Hij telt een stapel biljetten uit in de hand van Rob.
Bever fluit tussen zijn tanden.

‘Dat is **heel** veel held!’ zegt hij.
Ping Ping glimlacht bescheiden.
‘Ik kan het makkelijk betalen.
Dus **ZO** heldhaftig is dat niet.
En ik deel graag wat ik heb.
Dat zouden er meer moeten doen.’
Hij kijkt schuin naar Rob.

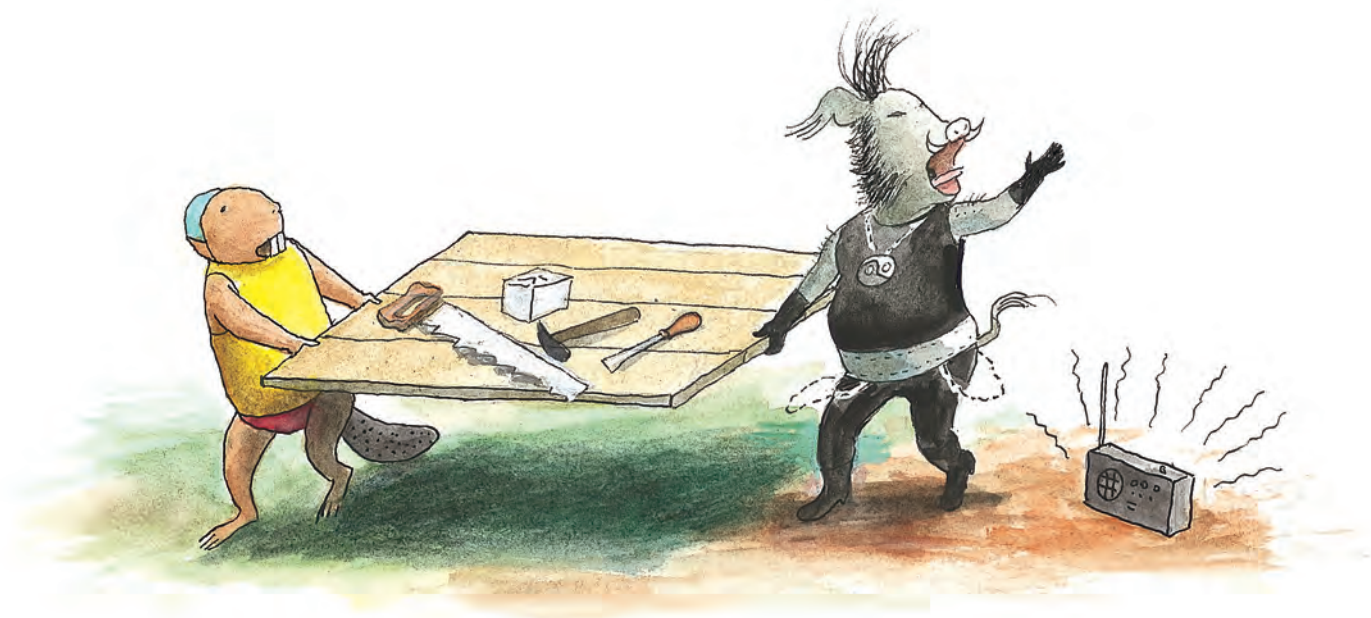

‘Ha, ha!’ lacht Rob luid.
Hij geeft Ping Ping een klap op de rug.
‘Ik zeg altijd: voor niks gaat de zon op.
Geld moet rollen. Zolang het maar **mijn** kant op rolt!’
Rob knipoogt naar Bever.
Meermin giechelt. Ze vindt Rob **ZO** grappig!

Uil komt uit zijn boom.
Zijn vleugels slepen door het stof. Hij heeft kringen onder zijn ogen.
Hij is zo **moe!** Hij heeft zo hard **gewerkt!**
Hij zou wel een dutje willen doen.
Maar dat **kan** niet! Er is te veel lawaai!
Ever en Bever timmeren een podium.
De radio van Ever staat keihard aan.
Af en toe zingt hij mee. Dat klinkt heel vals.

Rob heeft een kraampje opgezet.

‘Maïs!’ roept hij. ‘Lekkere maïs!’

‘Maïs?’ vraagt Uil verbaasd. ‘Waarom verkoop je maïs?’

‘Om de kippen te voeren’, verklapt Meermin.

‘Een prima cadeau voor de gasten’, grijnst Rob. ‘Koop je ook een zakje, Uil?’

Uil aarzelt. Hij denkt aan de broodjes die hij heeft besteld.

Zijn die wel goed genoeg?

Zouden Piep en Tok en Iek niet liever maïs willen van Rob?

‘Het is wel duur...’ twijfelt Uil.

Dat heeft Ping Ping gehoord. Hij wappert met een bankbiljet.

‘Geld mag geen probleem zijn’, zegt hij. ‘Vertel op, Rob. Wat moet dat kosten?’

